

• ЯНГИ АСАРЛАР

ЗИЕФАТ авжиди. Матлубот жамияти басининг мудири Акбархўжа түғилган кун. Худди шу бугун роппа-роса эзлик беш башорни кўрдилар. Умр ўйдошлари Манзурахон билан бир ёстиқа бош кўйганинга ҳам мана утилиб юйлабди. Зиёфат шу муносабаттаги чакирилган.

Қаранг, стол тўрида раисининг ўзлари савлат тўкиб ўтирибдилар. Зероки, Музазфархон Оқилхонов бўнага жуда яқин. Акбархўжа билан илтари ҳам бирга ишлашган, янги жойга келишлар билан унн омборга мудир қилиб олиб келдилар. Йенаридар рафиқаларин Анзиратхон викор билан сурма тортилган кўзларни сизин, гоҳо-гоҳо эларларининг қулоқларига нималарнидир пирилар кўйдилар. Эр хотин иккевлари ҳам бир-бира га мос, худди узумка кўз кўйгандай.

Мезонлар фоят сертакаллуф, қўйдара қўймай ҳаммани дастурхонга таклиф этишиди. «Кани, наини нарсалардан олиб ўтиришлар, нориндан, нази-карталардан, яхна гўштадан, ҳаммани янги, тоамлар артала маълраб юрган қўйнинг гўштидан».

«Койил, Акбархўжа содиқ йигит, — дидидан ўтказди Музазфархон. — Зиёфат шам роса тайёрланниди, бу менга ҳурмат».

Кутилини қуш билади, деганларидек, бир имо қиласа бўди. Акбархўжа дарҳол тушунади.

Мақсад ҚОРИЕВ

Яна кулги кўтарили.

— Яхши, қўшикни эсга солдингиз, ҳозир, ҳозир, — деди Акбархўжа чиқиб, бир дақиқа тўтмасдан ўтказиб ётадилар, киминиз яхнида ўзимга ёрдамчи кўли олган йигитим шу, эс-хўши жойда. Светахон бўлса болалар қалъонисида врач, буларни ўзим бошнини қоштирилди кўйтганим. Уё бўда ўтирган Хидирли ака, қудам бўладилар, кизимиз шу кишининг хонадонига туштади, ҳа, жонимиз кўллариди, ўзлари биология фанлари кандидати бўлсалар ҳам, бир катта министриклида ҳўжалик ишларда, рафиқалар, яъни қудачамиз Розакон савдо бошқармасида машинисти, буларни туриш-турмушларига ҳавас қиласанлиз арзиди, яхинда яна бир невара кўрдик, ўғил. Мукофотига қизимизга давнинглама участка сабоби олиб бердилар, гаражлари ҳам бор.

Анив чаобичи ўтирган қадордан дўстим, мактабодин Шамил Закирович, бир матур одам, агар балсангиз, менинг факат ўз фойдасига ишлайди, беришга ўрганимаган, фақат олани, қачон қарасанги, «Еймиз, едирмаймиз», дегани-деган. Сокина олами турмуш ўйдошлари, ул кини пиширган билиши, парамач, кўёв чуварларине эмасбиз, оламта келмасиз. Дағнинглама участка, бирамас иккита машина, ўйни кўрсангиз музей дейсиз, покиза, ҳалол одам.

Шамил аканинг ёнида ўтирган Исломатилла, хотининиң исми Забархатлон. Одами келган йигит, иккি марта лотерояга пул ютди. Қанча қалиб, бу ҳаммада сир, ё бўлмаса бирорта дўсти ютиб, унга совға қўлдими, билмайм. «Жигули»ни сотиг ГАЗ—24 одди, иши беш. Сизин участкаста олиб бораман. Финикий ҳаммомин, бассейнлар.

— Жуда яхши таништиригиги, энди мен ҳам бир-инки орни сўзласам, «инчиг қизимагунча, ишинг қизимиздай» дебинади, бу ерга тўлланганингизнинг сабабини биласизлар, чўйн ўтирийман. Ушбу қадаҳи қадорномини Акбархўжа ва ул кинидан ўмр ўйдошларни Манзурахонинг саломатларидан учун кўтарсан, энди гар бунду, азизлар, аёллар кўмирламади ҳам кимки ичмаса бизнинг душманимиз.

Ҳамма ўридан турди, ҳадаҳар жаранглайди, соғ-саломат бўлинглар, деган овзлар, кимиди Акбархўжанин кўчоқлаб ўтади, кий-чув. Кейин ҳамма ўзини оқицатга урб кетди, маданиятли, меҳрибон эркаклар хотинларининг тареласига турли нарсалардан солиб тақаллуди.

— Азиз мемонлар, бир дақиқа ҳулоқ берсангизлар, — Музазфархон бир мухаммад гап айтмоқчидек мемонлашга мурунган кўлди. Ҳамма оқицат ёнишдан тұхтадо, раис томонига юзидан.

— Агар руҳат өтсангиз, мен ҳам дўстларини таништиришам, зеро, буларнинг кўпчилигини ўзининг бўлсангиз ҳам.

Музазфархон шундай деди-да, бирор жим бўлди. Ҳамманинг кўзин унда, нима дер-кин деб.

— Анив сомсага кора икra қўшиб еяйтади.

НОСИРЖОН саросимната туши, энди оғизи, бир оғоран сомсанни тарелкага кўйди.

— Кенин ҳамманинни томон бурилди. Одамларнинг ўтибори ўзига қаратилганингиз сизи оғизига чайнаётган луҳмасини билдирилмадан сенкини ютиб юборди, лекин сочики олиб ўёлнинг артаган артаган.

— Музазфархон шундай деди-да, бирор жим бўлди. Ҳамманинг кўзин унда, нима дер-кин деб.

— Анив сомсага кора икra қўшиб еяйтади.

<p